

深川界隈ガイド

(日本語・スペイン語・ポルトガル語)

Guía de área de Fukagawa

Guia da área de Fukagawa

2021年5月

桜井悌司 (ラテンアメリカ協会・NPO法人イスパJP)

「深川の由来」

- * 天正16年(1588年)頃、摂津の国(大阪府)の深川八郎右衛門達6名が、干潟の萱原に入り、開拓を始める。
- * 徳川家康がそれを評価し、慶長元年(1596年)に村名を深川とするように命じる。

El origen de Fukagawa

Alrededor del año 16 de Tensho (1588), Hachiroemon Fukagawa y otros seis de la provincia de Settsu (Prefectura de Osaka) entraron en Kayahara, una llanura mareomotriz, y comenzaron a cultivarla.

En 1596, Iyasu Tokugawa, evaluando su labor, les ordenó nombrar la aldea Fukagawa.

(ポルトガル語)

A origem de Fukagawa

Por volta da era Tensho 16 (1588), Hatiroemon Fukagawa e outras seis pessoas da Província de Settsu (atual província de Osaka) entraram em Kayahara, uma planície de marés, e começaram a cultivá-la.

No primeiro ano da era Keityo (1596), Iyasu Tokugawa, avalia e ordena que nomeie a aldeia de Fukagawa.

「深川神明宮」

- * 初代深川八郎右衛門が伊勢神宮より御分霊を勧請して創建。
- * 森下、新大橋、千歳、常盤。高森町一帯の総鎮守として天照大神を祀る。
- * また伊邪那岐大神・伊邪那美大神たち 12 神を祀る和合稲荷神社、七福神の寿郎神社もある。
- * 神明造りの御社殿は、大空襲で焼失したが、1946 年に復興。
- * 深川神明宮の入り口に、「深川の由来の碑」と伊藤深水の誕生の地の碑」がある。

Santuario de Fukagawa Shinmeigu

Hachiroemon Fukagawa construyó este santuario invocando el espíritu de la deidad del Santuario de Ise.

El santuario consagra a Amaterasu como la principal deidad de la zona de Morishita, Shin-ohashi, Chitose, Tokiwa y Takamori-cho.

Además, están el Santuario Wago Inari, que consagra a 12 deidades incluyendo a Izanagi y Izanami, y el Santuario Juro, que tiene siete dioses de la buena fortuna.

El edificio del santuario de Shinmei-zukuri fue destruido por el fuego en un ataque aéreo, pero fue reconstruido en 1946.

A la entrada del Santuario de Fukagawa Shinmyougu, se encuentran el monumento del origen de Fukagawa y el monumento del lugar de nacimiento de Ito Shinsui.

(ポルトガル語)

Santuário Fukagawa Shinmeigu

Hachiroemon Fukagawa construiu este Santuário invocando o espírito da divindade do Santuário de Ise.

O Santuário consagra Amaterasu como a divindade principal da área Morishita, Shin-ohashi, Chitose, Tokiwa e Takamori-cho.

Além disso, há o Santuário Wago Inari, que consagra 12 divindades, incluindo Izanagi e Izanami, e o Santuário Juro, que tem os Sete Deuses da sorte.

A edificação do Santuário Shinmei-zukuri foi destruído pelo fogo em um ataque aéreo, mas foi reconstruído em 1946.

Na entrada do Santuário Fukagawa Shinmyougu, encontra-se o “Monumento à Origem de Fukagawa” e o “Monumento do lugar de nascimento de Shinsui Ito”.

「財団法人芭蕉記念館」

- * 松尾芭蕉（1644年～94年）
- * 芭蕉は1644年に伊賀の国の郷土松尾與左衛門の次男として生まれる。藤堂新七郎良精に仕える。主家を辞した後京に上り、北村季吟の指導を受ける。その後江戸で修練に努め1678年宗匠として立つ。1979年、33歳の時に剃髪し、深川の番小屋に移住。門人李下が持参した芭蕉の一株を庭に植えると大きく繁茂したので芭蕉庵と呼ぶようになる。
- * 展示室には芭蕉の真筆の作品や石蛙がある。1686年に芭蕉庵に門人を集めた際に、「古池や蛙とびこむ水の音」を吟じた。
- * 俳諧（俳句）は寛永年間（1624年～1644年）に発祥。
- * 芭蕉記念館は1981年に完成。
- * 入場料金 大人200円、3館共通券（深川江戸資料館、中川船番所資料館、芭蕉記念館）500円

Museo Conmemorativo de Basho

Matsuo Basho (1644-1694)

Matsuo Basho nació en 1644 como el segundo hijo de Matsuo Yozaemon, un samurai local de la provincia de Iga. Sirvió bajo el mando de Todo Shinshichiro Yoshisei. Después de renunciar a la casa de su amo, fue a Kyoto y recibió instrucciones de Kitamura Kigin. En 1679, a la edad de 33 años, se afeitó la cabeza y se mudó a una casa de literas en Fukagawa, Tokio, donde su alumno Rika le trajo una planta de Basho, que plantó en su jardín. Desde entonces se llamó "Basho-An"

En 1686, cuando reunió a sus alumnos en el Basho-an, recitó el poema haiku "El sonido del agua en un viejo estanque y las ranas saltarinas".

El haikai (haiku) se originó en la era Kan'ei (1624-1644).

El Museo Conmemorativo de Basho se completó en 1981.

El precio de la entrada es de 200 yenes para los adultos y de 500 yenes para los tres museos (Museo de Edo de Fukagawa, Museo de Funabansho de Nakagawa y Museo Conmemorativo de Basho).

（ポルトガル語）

Museu Memorial de Bashô

Matsuo Bashô (1644-1694)

Matsuo Bashô nasceu em 1644 como o segundo filho de Yozaemon Matsuo, um samurai local da Província de Iga (oeste da atual província de Mie).

Ele serviu sob o comando de Shinshitiro Yoshisei Tôdô. Após renunciar à casa de seu mestre, ele foi para Kyoto e recebeu instruções de Kiguin Kitamura. Em 1979, aos 33 anos, raspou a cabeça e se mudou para um casebre em Fukagawa, Tokyo. Certo dia seu aluno Rika lhe trouxe uma variedade da planta de Bashô, plantou-o em seu jardim que floresceu muito e desde então o local passou a ser chamado de "Bashô-an".

Na sala de exposições encontram-se obras originais de Bashô e sapos de pedra. Em 1686, quando reuniu seus alunos no Bashô-an, ele recitou a poesia em haiku "O som da água em um antigo lago e as rãs saltadoras".

Furu ikeya kawazu tobikomu mizuno oto.

O velho tanque – rã sair tomba – rumor de água.

O haikai (haiku) se originou na era Kan'ei (1624-1644).

O Museu Memorial de Bashô foi concluído em 1981.

A taxa de entrada é de 200 ienes para adultos e 500 ienes para os três museus (Museu Edo em Fukagawa, Museu Funabansho de Nakagawa e Museu Memorial de Bashô).

「芭蕉記念館分館（史跡展望庭園）」

* 1995年オープン。

* 史跡展望台から隅田川から小名木川が分流する地点が見える。

* 芭蕉翁の像がある。

* 展望庭園から国重要文化財の「清洲橋」が見える。

Anexo del Museo Conmemorativo de Basho (Jardín de Observación de Sitios Históricos)

Abierto en 1995.

Desde el observatorio del sitio histórico, se puede ver el punto donde el río Onagi se separa del río Sumida.

Hay una estatua del Maestro Basho.

(ポルトガル語)

Anexo ao Museu Memorial de Bashô (Jardim de Observação do Patrimônio Histórico)

Inaugurado em 1995.

Do observatório do sítio histórico, pode-se observar o ponto onde o rio Onagi se ramifica do rio Sumida.

Há uma estátua do Mestre Bashô.

A partir do observatório do jardim dá para se ver a "Ponte Kiyosu", um importante Patrimônio cultural nacional do Japão.

「東京都史跡芭蕉翁古池の跡」

- * 1917年9月の台風の後、江東区常盤1丁目から「芭蕉遺愛の石の蛙が出土し、1921年に東京府はこの地を「芭蕉翁古池の跡」と指定した。

"Sitio del Estanque Antiguo de Basho", designado como el Sitio Histórico del Gobierno Metropolitano de Tokio.

Después de un tifón en septiembre de 1917, se desenterró una rana de piedra en Tokiwa 1-chome, Koto-ku, y en 1921, el Gobierno de la Prefectura de Tokio designó el sitio como el "Sitio del Estanque Antiguo de Basho".

(ポルトガル語)

"Ruínas do lago antigo de Bashô", um Sítio Histórico do Governo Metropolitano de Tóquio.

Após o tufão em setembro de 1917, "um sapo de pedra" foi desenterrado em Tokiwa 1-tyome, Koto-ku, e em 1921, o Governo da Província de Tokyo designou o local como o dos restos do "Antigo lago de Bashô".

「芭蕉稲荷神社」

- * 芭蕉庵は、大名の下屋敷等で所有者が変わり、所在地が判明しなくなったが、1917年の台風により津波が発生した時に芭蕉が愛好した石蛙が出現した。
- * 地元有志が1921年に、それを祀るために「芭蕉稲荷神社」を創設した。
- * 史跡「芭蕉庵跡」の碑がある。

Santuario Basho Inari

La ubicación del Basho-an se perdió cuando el propietario cambió en las Shimoyashiki(residencias) de unos señores feudales.

Cuando un tifón causó un tsunami en 1917, apareció la rana de piedra que amaba Basho.

En 1921, voluntarios locales establecieron el "Santuario Basho Inari" para consagrar a la rana.

Hay un monumento en el sitio de la ermita de Basho, un sitio histórico.

(ポルトガル語)

Santuário Bashô Inari

A localização do Bashô-an foi perdida quando o proprietário se mudou para o Shimoyashiki (residências) de alguns senhores feudais.

Quando um tufão causou um tsunami em 1917, apareceu o sapo de pedra que Bashô tanto amava. Em 1921, os voluntários locais fundaram o "Santuário Bashô Inari" para adorá-lo.

Existe um monumento no sítio histórico "Ruínas de Bashô-an".

「正木稲荷神社」

- * 「芭蕉稲荷神社」の筋向いに「正木稲荷神社」がある。
- * 江戸期初め隅田川から小名水川に入る目印として深川神明宮より分霊したと推定されている。
- * 万年橋の近くにあったので、万年橋稲荷と称された。
- * 境内に征（まさき）の大木があったので、**征木稲荷退社/正木稲荷神社**（まさきいなりじんじゃ）と称した。征の葉は腫物に効くとされ、「おできの神さま」として崇められてきた。

Santuario Masaki Inari

Frente al Santuario Basho Inari está el Santuario Masaki Inari.

Se presume que el santuario se alejó del santuario Fukagawa Shinmei como punto de referencia para entrar en el río Onaizu desde el río Sumida a principios del período Edo.

Estaba situado cerca del puente de Mannen. El santuario se llamó

Mannenbashi Inari porque estaba situado cerca del puente de Mannenbashi.

Se decía que las hojas del árbol de Masaki eran efectivas contra los forúnculos. y el santuario era venerado como el "Dios de los forúnculos".

(ポルトガル語)

Santuário Massaki Inari

Em frente ao "Santuário de Bashô Inari" há o "Santuário Massaki Inari".

Presume-se que o Santuário tenha se afastado do Santuário Fukagawa Shinmei como ponto de referência para entrar no rio Onaizu a partir do rio Sumida, no início da era Edo.

Por estar próximo a Ponte Mannen, o santuário foi chamado de Mannenbashi Inari.

Como havia uma grande árvore de Massaki e dizia-se que as folhas

dela eram eficazes contra furúnculos, o Santuário foi denominado Massaki Inari Jinja e tem sido reverenciado como o do "Deus dos furúnculos".

「深川江戸資料館」

- * 1986年創設。延べ床面積5,236平米
- * 江戸東京博物館より早く開設され、郷土博物館の源流。
- * 江戸期の生活と伝統を伝えるため、天保年間の末、1840年頃の深川佐賀町をモデルに構成している。当時の八百屋、米屋、船着き場、火の見櫓、長屋の原寸大のジオラマが展示されている。池波正太郎の世界の再現。
- * 入場料は400円、スペイン語パンフレットあり。

Museo de Edo de Fukagawa de Koto

Establecido en 1986. Superficie total: 5.236 metros cuadrados

El museo se estableció antes que el Museo de Edo-Tokio y es el origen de los museos locales.

Con el fin de transmitir la vida y la tradición del período Edo. Se exhibe un diorama a escala real de una tienda de comestibles, una tienda de arroz, un lugar de embarcadero de barcos, una torre de vigilancia de incendios y una casa de vecindad de esa época. Es una reproducción del mundo de Shotaro Ikenami. novelista Famoso de Japón.

El precio de la entrada es de 400 yenes y hay un folleto en español.

(ポルトガル語)

Museu Fukagawa Edo

Fundado em 1986. Área total de 5.236 m².

Inaugurado antes do Museu Edo Tokyo e deu origem aos museus locais.

A fim de transmitir a vida e a tradição do período Edo, um diorama em tamanho real de uma mercearia, uma loja de arroz, uma doca de barcos, uma torre de observação de incêndios e uma casa de aluguel daquele período (final da era Tenpo em 1840) da cidade de Fukagawa-Saga-tyo está em exposição. É uma reprodução do mundo de Shotarô Ikenami, um famoso romancista japonês.

A taxa de entrada é de 400 ienes, e há livreto em espanhol.

「靈巖寺」

- * 靈巖上人（1554年～1641年）

- * 秀忠、家光の帰依を受けた上人は隅田川河口の西側を埋め立て、靈巖島を増設、寛永元年（1624年）に靈巖寺を開く。
- * 上人は寛永7年（1630年）に総本山知恩院の32世法主となる。
- * 靈巖島の靈巖寺は明暦の大火で焼失、万治元年（1658年）、珂山住職が再建。

Templo Reigenji

Reigen Shonin (1554-1641)

Después de recibir la devoción de Hidetada y Iemitsu, Reigen Shonin ganó terreno el lado occidental de la desembocadura del río Sumida y construyó el Reigen-jima, y abrió el Templo Reigen-ji en 1624.

En 1611, se convirtió en el 32º sacerdote principal del templo principal Chion-in, Kioto.

El templo fue destruido por el fuego en el incendio de Meireki y fue reconstruido en 1658 por el abad Kayama.

（ポルトガル語）

Templo Reiguenji

Reiguen Shonin (1554-1641)

Após receber a devoção de Hidetada e Iemitsu, Reiguen Shonin ganhou terreno no lado oeste da foz do rio Sumida, onde construiu o Reiguen-jima e abriu o Templo Reiguen-ji em 1624.

Em 1611, ele se tornou o 32º Monge chefe do templo principal em Tion-in, Kyoto. O templo foi destruído pelo fogo no incêndio de Meireki e foi reconstruído em 1658 pelo Monge Kayama.

「国史跡松平定信の墓」

- * 靈巖寺内にある。
- * 松平定信（1758年～1829年）
- * 徳川8代将軍吉宗の次男田安宗武の七男。
- * 白河11万石の藩主を継ぐ。天明の飢饉の際にも、率先して儉約に励み、藩財政を立直す。
- * 田沼意次の失脚とともに老中首座に就任。
- * 寛政の改革のリーダー

La Tumba de Sadanobu Matsudaira, Sitio Histórico Nacional:

Se encuentra en el Templo Reigen-ji.

Matsudaira Sadanobu (1758-1829)

El séptimo hijo de Munetake Tayasu, el segundo hijo del octavo shogun de Tokugawa, Yoshimune.

Sucedió al señorío feudal de Shirakawa con 110.000 koku. Incluso durante la hambruna de la era de Tenmei, tomó la iniciativa de practicar la frugalidad y restaurar las finanzas del dominio.

Después de la caída de Tanuma Okitsuji, se convirtió en Rohchu Jefe de la Bakufu.

Líder de las Reformas de Kansei

(ポルトガル語)

O túmulo de Sadanobu Matsudaira no Sítio Histórico Nacional

Está localizado no Templo Reiguen-ji.

Sadanobu Matsudaira (1758-1829)

O sétimo filho de Munetake Tayasu, o segundo filho do oitavo Shogun Yoshimune Tokugawa.

Ele sucedeu o senhor feudal de Shirakawa com renda de 110.000 koku*. Mesmo durante a fome da era Tenmei, ele tomou a iniciativa de economizar dinheiro e restaurar as finanças do clã.

Após a queda de Okitsuji Tanuma, ele se tornou o Líder sênior de meia-idade do Bakufu.

Líder das Reformas Kansei.

*(Um koku é uma unidade de volume no Japão. 3,6 koku é aproximadamente igual a um metro cúbico)

「紀伊国屋文左衛門の墓」

* 紀伊国屋文左衛門（１６６９年～１７１８年）

* 成等院の墓所にある。成等院は靈巖寺の塔頭として１６７３年に開基。

* 青年の頃、紀州産ミカンの輸送を生業として、嵐の中でもミカンを江戸に届けた。江戸で仕入れた塩鮭を大阪で売りさばき、財力を蓄える。その後、江戸京橋八丁堀で材木商を営み、御側用人の柳沢吉保や勘定奉行の荻原重秀と結託し巨富を得た。

* 永代橋の架設に貢献。羅漢寺に羅漢二体を寄進。

La Tumba de Kinokuniya Bunzaemon

Kinokuniya Bunzaemon (1669 - 1718)

La tumba se encuentra en el Templo de Seito-in. El Templo Seito-in fue fundado

en 1673 como una cabeza de torre del Templo Reigen-ji.
Cuando era joven, se ganaba la vida transportando mandarinas desde Kishu,, Wakayama y las entregaba a Edo incluso en una tormenta. Compró salmón salado en Edo y lo vendió en Osaka para acumular riqueza. Más tarde, dirigió un negocio de comercio de madera en Hatchobori, Kyobashi, Edo (ahora Tokio), e hizo una fortuna con la connivencia de Yanagisawa Yoshiyasu, el alto funcionario de Bakufu, y Ogiwara Shigehide, el Contador de Bakufu..
Contribuyó a la construcción del puente de Eitaibashi. Donó dos estatuas de rakan al Templo Rakan.

(ポルトガル語)

O Túmulo de Kinokuniya Bunzaemon

Kinokuniya Bunzaemon (1669 - 1718)

O túmulo se encontra no Templo Seito-in. O Templo Seito-in foi fundado em 1673 como uma cabeça da torre do Templo Reiguen-ji.

Quando jovem, ganhava a vida transportando tangerinas da região de Kishu (atual província de Wakayama), e entregava-as em Edo (atual Tokyo) mesmo em meio a uma tempestade. Em Edo, adquiriu salmão salgado e o revendeu em Osaka acumulando riqueza dessa forma. Mais tarde, dirigiu negócios com comércio de madeira em Hattyoobori, Kyobashi, Edo (atual Tokyo), e fez fortuna com a convivência de Yoshiyasu Yanaguisawa, Oficial sênior do Bakufu, e Shiguehide Ogiwara, Contador do Bakufu.

Ele contribuiu para a construção da Ponte Eitaibashi. Também doou duas estátuas de rakan ao Templo Rakan.

「清澄庭園」(都指定名勝)

- * 泉水、築山、枯山水を主体とする「回遊式林泉庭園」
- * この造営方式は、江戸時代の大名庭園に用いられたものだが、明治時代にも受け継がれ、清住庭園によって近代的な完成をみた。
- * 一説には、紀伊国屋文左衛門の屋敷跡と伝えられる。享保年間（1716～1735年）に下総国、関宿藩主久世大和守の下屋敷。庭園の元がつくられる。
- * 明治11年（1878年）に岩崎弥太郎がこの敷地を含む約3万坪を取得。社員の慰安や貴賓を招待する場所として造園を計画。1880年に「深川親睦園」を開園。
- * 隅田川の水を引いた大泉水を始め、築山、周囲には全国から取り寄せた名石を配して、明治の庭園を代表する「回遊式林泉庭園」として完成。
- * 関東大震災後、1924年、震災被害の比較的小さい東半分が岩崎家から東京市に寄付さ

れ、「清澄庭園」として、復旧、整備後、１９３２年に東京市の公園として開園。

* １９７７年には、庭園の西側に隣接する敷地を開放公園として、追加開園。

* １９７９年、「清澄庭園」は東京都の名勝に指定される。

* 入場料 一般１５０円、６５歳以上７０円

（大泉水）

２つの中島を配する広い池。水面に島や数寄屋造りの建物、木々の形を映し出す。庭園の要。昔は隅田川から水を引いていた。このため潮の干満によって景観が微妙に変化した。現在は雨水でまかなっている。

（名石）

伊豆石、伊予青石、紀州青石、生駒石、佐渡赤玉石、備中御影石、讃岐御影石。これ等が代表的な石。このほか敷石や橋、磯渡り、枯滝の石を含め、園内に無数の石が配置され、さながら石庭の観を呈している。岩崎家が自社の汽船を用いて全国の石の産地から集めた。

（富士山）

この庭園で最も高く大きな築山。関東大震災以前は、この築山の山頂近くには樹木を植えず、サツキやその他のツツジ類の灌木類を数列配し、富士山にたなびく雲を表現したと言われている。

（芭蕉の句碑）

「古池や かはず飛び込む 水の音」。芭蕉のもっとも有名なこの句を刻んだ石碑が園内に建てられている。

（涼亭）

池に突き出るように建てられた数寄屋造りの建物。これが、この庭園を日本情緒豊かなものにしている。涼亭は、明治４２年（１９０９年）に国賓として来日した英国のキッチナー元帥を迎えるために岩崎家が建てた。震災と戦火の被害から免れ、今日に至ったが、１９８５年に全面改築工事を行った。集会場として利用できる。２００５年、東京都選定歴史的建造物に指定される。

（磯渡り）

池の端に石を転々と置いて、そこを歩けるようにしたもの。広々とした池の眺めが楽しめるだけでなく、歩を進めるたびに景観が変化するように配慮されている。

(大正記念館)

大正天皇の葬儀に用いられた葬場殿を移築したもの。最初の建物は織細で焼失。昭和28年（1953年）に貞明皇后の葬場殿の材料を使って再建され、平成元年（1989年）に全面改築された。集会場として使用できる。

Jardines Kiyosumi

-Jardines de exquisitas piedras contruidos por tres generaciones de la familia Iwasaki

Una de las teorías de su creación dice que en este lugar se encontraba la residencia del famoso comerciante del período Edo, Kinokuniya Bunzaemon. Durante los años posteriores (desde 1716 hasta 1736), se convirtió en la residencia Edo del señor del castillo de Sekiyado, Shimofusa-no-kuni (parte de la actual Chiba) y empezó a tomar la forma de jardín.

En 1878, el fundador de Mitsubishi, Iwasaki Yataro, adquirió esta propiedad para convertirla en un jardín de recreo de sus empleados y para la recepción de invitados distinguidos. Tras las fases de diseño y construcción, el jardín se inauguró en 1880 con el nombre de "Fukagawa Shimbokuen". Posteriormente, se canalizaron las aguas del río Sumida para que llenaran el estanque del jardín. Se construyeron colinas y cascadas sin agua y se trajeron rocas y piedras de todo Japón para decorar el jardín. En el período Meiji finalizó la construcción del jardín, que se convirtió en un diseño de circuito de paseo, repleto de árboles y centrado alrededor de un gran estanque. El 31 de marzo de 1979, este jardín fue denominado como lugar de pintoresca belleza por el gobierno metropolitano de Tokio. En el pasado, el jardín albergaba un edificio de ladrillo rojo de estilo Tudor diseñado por el arquitecto inglés Josiah Conder. No obstante, este edificio quedó destruido tras el gran terremoto de Kanto en 1923.

Daisensui

El estanque, de gran tamaño, contiene tres islotes en su interior y desempeña el papel principal en el jardín, reflejando sombras de las aves, de los refinados edificios Sukiya-zukuri, así como de los árboles a su alrededor. Antiguamente se solía aprovechar el agua del río Sumidagawa, por lo que de acuerdo a la marea, el paisaje del estanque variaba sutilmente. Ahora el estanque depende del agua de lluvia.

Meiseki

Entre las piedras dispuestas en el jardín, las más notables son: “Izu-iso-ishi”, “Iyo-ao-ishi”, “Kishu-ao-ishi”, “Ikoma ishi”, “Izu-Shikinejima-ishi”, “Sado-Akadama-ishi”, “Bitchu-Mikageishi”, “Sauki-Mikage-ishi”, etc. Al lado de estas destacadas piedras, innumerables de estas son situadas en el jardín y que son usadas como adoquines, puentes, escalones de la cascada seca y muchos otros, creando un “Jardín de Piedras” como ambiente. Las piedras fueron recolectadas de áreas productoras de piedra en todo el país por la familia Iwasaki aprovechando los buques de vapor pertenecientes a su propia empresa.

RYOTEI

Arquitectura construida al estilo Sukiya-zukuri, que sobresale en el estanque dándole al jardín un hermoso y delicado gusto japonés. El edificio Ryotei fue originalmente construido por la familia Iwasaki en 1909 para recibir al Mariscal Lord Kichener de Gran Bretaña, quien visitaba Japón como invitado nacional. Si bien el parque no ha sufrido daños tanto en el Gran Terremoto de Kanto y de los daños de la guerra; en 1985, se realizó un amplio y completo trabajo de reparación en 1985. Ahora Ryotei está disponible para reuniones. Fue denominado como “Construcción Histórica Seleccionada por el Gobierno Metropolitano de Tokio” en 2005.

Monte Fuji

Es el más largo y alto montículo artificial del jardín. Antes del Gran Terremoto de Kanto, los árboles no eran plantados cerca de la cima, en vez de eso, arbustos como la azalea, eran situados en varias filas alrededor de la colina, con la intención de crear un efecto escénico en semejanza de nubes que flotan debajo de la cumbre.

Iso-Watari

Peldaños de piedra puestos intermitentemente cerca del borde del estanque para permitir el paso de los visitantes, proporcionando el placer de una vista panorámica del estanque así como una cuidadosa elaboración de cambios en el paisaje mientras el visitante avanza

Taisho Kinenkan

Esta es una construcción reubicada, que en principio fue usada como un salón para el servicio funeral del Emperador Taisho. Desde que el edificio original se perdió en un incendio durante la guerra, fue reconstruido con materiales usados en el salón funerario de la emperatriz Teimei. Toda la reconstrucción, fue culminada en abril de 1989, y está disponible como un salón de reuniones.

Monumento de piedra con la inscripción de un famoso Haiku de Basho.

En el monumento de piedra está escrito el Haiku más conocido de Matsuo Basho, dedicado respetuosamente al jardín: “Sonido del agua, cuando la rana salta, dentro del viejo estanque”.

(ポルトガル語)

Jardim Kiyosumi (local cênico designado por Tokyo)

Jardins de pedra requintadas construídos por três gerações da família Iwasaki

Uma das teorias para a sua criação era a de que a residência do famoso comerciante do período Edo, Bunzaemon Kinokuniya, se localizava alí. Durante a era Kyôhō (1716 a 1736), tornou-se a residência de Edo do Senhor do Castelo de Sekiyado, Shimofusa-no-kuni (parte da atual província de Tiba), e começou a tomar a forma de um jardim.

Em 1878, o fundador da Mitsubishi, Yataro Iwasaki adquiriu uma propriedade de cerca de 99,160 m² a fim de transformá-la em um jardim de descanso para seus funcionários e para a recepção aos seus convidados ilustres. Após as fases de projeto e construção, o jardim foi aberto em 1880 com o nome "Fukagawa Shimbokuen (confraternização)". Mais tarde, as águas do rio Sumida foram canalizadas para encher a lagoa do jardim. Colinas e cachoeiras sem água foram construídas, e muitas pedras foram trazidas de todo o Japão para decorar o jardim.

No período Meiji, a construção do jardim foi concluída, e tornou-se um projeto com circuito de caminhada, cheio de árvores em torno de uma grande lagoa. Em 31 de março de 1979, o “Jardim Kiyosumi” foi nomeado pelo Governo Metropolitano de Tokyo como a de um lugar de beleza cênica. No passado, o jardim abrigava um edifício em tijolo vermelho estilo Tudor, projetado pelo arquiteto inglês Josiah Condor. Entretanto, este edifício foi destruído após o grande terremoto de Kanto de 1923. Em 1924, a metade leste

que foi relativamente menos danificada foi doada à cidade de Tokyo pela Família Iwasaki após sua restauração e aberta ao público.

A taxa de entrada é de 150 ienes e acima de 65 anos pagam 70 ienes.

Daissenssui

Uma imensa lagoa com duas pequenas ilhas que desempenham o papel principal no jardim, refletindo as sombras dos pássaros, as refinadas edificações Sukiya-zukuri, assim como as árvores ao seu redor. No passado, a água do rio Sumidagawa era freqüentemente utilizada para a irrigação, de modo que a paisagem da lagoa variava sutilmente de acordo com a maré. Agora a lagoa depende somente da água da chuva.

Meisseki

Entre as pedras dispostas no jardim, as mais notáveis são: “Izu-iso-ishi”, “Iyo-ao-ishi”, “Kishu-ao-ishi”, “Ikoma-ishi”, “Izu-Shikinejima-ishi”, “Sado- Akadama-ishi”, “Bittyu-Mikague-ishi”, “Sauki-Mikague-ishi”, etc. Junto a estas pedras excepcionais, inúmeras outras foram colocadas no jardim e utilizadas como pedras de pavimentação, pontes, degraus de cascata seca e muitas outras, criando um “Jardim de Pedras” como cenário. As pedras foram coletadas de áreas produtoras de pedras em todo o país pela família Iwasaki utilizando os navios a vapor pertencentes a sua empresa.

Monte Fuji

É o monte artificial mais longo e mais alto do jardim. Antes do grande terremoto de Kanto, árvores não eram plantadas perto do topo; em vez disso, arbustos como a azálea eram colocadas em várias fileiras ao redor da colina, com a intenção de criar um efeito cênico à semelhança de nuvens flutuando abaixo do cume.

Monumento de Bashô

No parque existe o monumento de pedra em que está escrito o haiku mais famoso de Matsuo Bashô, respeitosamente dedicada ao jardim: "O som da água em um antigo lago e as rãs saltadoras".

Ryôtei

Edifício construído no estilo Sukiya-zukuri, que se destaca na lagoa dando ao

jardim uma bela e delicada atmosfera japonesa. O edifício Ryotei foi originalmente construído pela família Iwasaki em 1909 para receber o Marechal Lord Kichener da Grã-Bretanha, que estava em visita oficial ao Japão a convite do governo japonês. Embora o parque não tenha sido muito danificado pelo grande terremoto de Kanto e pela guerra, foram realizados trabalhos de reparo extensos e completos em 1985. Agora o Ryotei está disponível para reuniões. Em 2005 foi nomeado como "Prédio Histórico selecionado pelo Governo Metropolitano de Tokyo" .

Isso-Watari

Degraus de pedras colocadas intermitentemente perto da borda da lagoa para permitir que o visitante aprecie a vista da espaçosa lagoa, como também a mudança do cenário conforme caminha.

Taisho Kinenkan (Memorial Hall)

Edifício que originalmente foi usado para o funeral do Imperador Taisho, mas que foi realocado. Como o edifício original foi perdido em um incêndio durante a guerra, em 1953 foi reconstruído com materiais usados da casa funerária da imperatriz Teimei. Toda a reconstrução foi concluída em abril de 1989 e está disponível como sala de reuniões.

「成田山深川不動堂」

- * 深川不動堂は、明治14年（1881年）、大本山成田山新勝寺の不動尊分霊を祀るために落慶。大空襲で焼失。1951年に再建。平成3年に大改修、平成14年に内仏殿、24年に新本堂が完成。
- * 元禄年間に不動尊信仰が急速に広まる。5代将軍の綱吉の母、桂昌院が成田の不動明王を江戸で参拝したいという希望が実現し、300人を超える行列が組まれた。幕末まで12回、明治期に4回の出開帳が行われた。

Naritasan Fukagawa Fudo-do

La Sala Fukagawa Fudo fue construida en 1881 para consagrar el espíritu de Fudozon, una rama del Templo Shinshoji Naritasan. Fue destruido por el fuego en un gran ataque aéreo y reconstruido en 1951. Fue reconstruida en 1951 y sometida a una importante renovación en 1991, con el Salón Interior del Buda terminado en 2002 y el nuevo Salón Principal en 2012.

Durante la era Guenroku (1688-1704), la creencia en Fudo Myoo se extendió

rápidamente, y la madre del quinto shogun Tsunayoshi, Keishoin, deseaba rezar a Fudo Myoo de Narita en Edo. Participaron más de 300 personas. Este evento tuvo lugar 12 veces hasta el final del período Edo y 4 veces durante el período Meiji.

(ポルトガル語)

Naritassan Fukagawa Fudô-dô

O Fukagawa Fudô-dô foi construído em 1881 para consagrar o espírito do Fudôzon, um ramo do Templo Shinshoji Naritassan. Foi destruída pelo fogo em um grande ataque aéreo. Foi reconstruída em 1951 e passou por uma grande reforma em 1991, com o Salão Interior do Buda concluído em 2002 e o novo Salão principal em 2012.

Durante a era Guenroku (1688-1704), a crença no Fudô-myô-ô espalhou-se rapidamente, e a mãe do quinto Shogun Tsunayoshi, Keishoin, desejava rezar ao Fudô-myô-ô de Narita em Edo. Mais de 300 pessoas participaram. Este evento ocorreu 12 vezes até o final do período Edo e 4 vezes durante o período Meiji.

「富岡八幡別当 永代寺跡」

- * 深川公園 明治6年（1873年）布達の太政官令で、浅草寺、増上寺、上野寛永寺、飛鳥山とともに公立公園となった。公園の26,663平米の敷地内には、かつて富岡八幡宮別当永代寺があった。
- * 大榮山永大寺のゆかり長盛法印が永代島に富岡八幡宮を創建し、別当として遍照院を開山したのがおこり。当時永代島は隅田川河口の砂州の島であったが、約20万平米を築造した。不動堂、深川公園、富岡八幡宮、富岡町、門前仲町等を含む広さ。富岡八幡宮とともに大いに栄えたが、明治維新直後の神仏分離令により廃寺となった。

Tomioka Hachiman Betto Eitaiji Site

Parque Fukagawa Este parque se convirtió en un parque público junto con el Templo Sensoji, el Templo Zojoji, el Templo Ueno Kan'eiji y Asukayama por un decreto del Gran Consejo de Estado en el 6º año de Meiji (1873). El sitio de 26.663 metros cuadrados del parque fue una vez del Templo Eita-ji, una rama del Santuario Tomioka Hachimangu.

El origen es que Chosei Hoin construyó el santuario de Tomioka Hachimangu en Eitaijima y abrió el templo de Henshoin como un templo filial. En ese momento, Eitaishima era una isla de arena en la desembocadura del río Sumida, pero

construyó unos 200.000 metros cuadrados. Incluía Fudo-do, el parque Fukagawa, el santuario de Tomioka Hachiman, Tomioka-cho y Monzen-nakacho. El templo prosperó enormemente junto con el Santuario Tomioka Hachimangu, pero fue abandonado debido al decreto de separación del sintoísmo y el budismo inmediatamente después de la Restauración Meiji.

(ポルトガル語)

Tomioka Hatiman Bettô- Sítio Eitaiji

Parque Fukagawa - Este parque foi transformado em um parque público junto com o Templo Sensoji, Templo Zojoji, Templo Ueno Kan'eiji e Asukayama por um decreto do Grande Conselho de Estado na era Meiji 6 (1873). O parque de 26.663 m² foi outrora o Templo Eita-ji, uma filial do Santuário Tomioka Hatimangu.

A origem é que Tyosei Hoin construiu o Santuário Tomioka Hatimangu em Eitaijima e abriu o Templo Henshoin como uma ramificação desse templo. Naquela época, Eitaijima era uma ilha arenosa na foz do rio Sumida, mas ele fez uma construção de cerca de 200.000m². Entre eles estavam Fudô-dô, Parque Fukagawa, Tomioka Hatiman-gu, Tomioka-tyo e Monzen-nakatyo. O templo prosperou muito junto com o Santuário Tomioka Hachimangu, mas foi abandonado devido ao decreto que separou o xintoísmo do budismo logo após a Restauração Meiji.

「富岡八幡宮（深川八幡）」

* 「由来」 富岡八幡宮は寛永四年（1627年）、長盛法院（菅原道真の子孫, ちょうせいほういん）によって創建された。当初は「永代嶋八幡宮」と呼ばれていた。長盛法院は日頃から先祖伝来の八幡神像を信敬していたが、寛永元年のある日、御神像が夢の中に現れ、「武蔵国に永代嶋といふところあり、將軍柳營の巽にあたれり。わが宮居せむ所には白羽の矢立ちたらん」とのお告げが下された。この靈夢に従い法印は永代嶋にて白羽の矢を発見して八幡宮を創祀、その後、1685年に聖徳太子のお告げに従い社名を「富岡八幡宮」に改名された。

以来、徳川將軍家から庶民に至るまで信仰篤く「深川の八幡さま」として親しまれ、八幡宮周辺は江戸随一の門前町として栄えた。毎月1日・15日・28日の月次祭は縁日として賑わいをみせる。

* **深川八幡祭り** 富岡八幡宮の祭礼は、寛永19年（1642年）家光の世嗣誕生を祝すために始まった。8月15日を中心に執り行われ江戸三大祭の一つに数えられている。（神田明神、山王日枝神社）特に「神輿深川、山車神田、だだっ広いが山王様」と唄われ

た。深川の神輿は「八幡造り・神明造り・春日造り」の3本もあり、元禄期の紀伊国屋文左衛門が奉納した。関東大震災で焼失。平成3年（1991年）佐川急便社主の佐川清氏が一の宮神輿（日本最大）が奉納された。

*** 横綱力士碑** 富岡八幡宮は貞享元年（1684年）に初めて寺社奉行の許しを得て勧進相撲発祥の神社である。境内には第12代横綱陣幕久五郎が明治33年（1900年）に建立した横綱力士像がある。横綱の昇進時には、刻銘の儀並びに土俵入りが奉納される。他にも大関力士碑、超五十連勝碑、巨人力士身長碑などがある。

*** 伊能忠敬銅像** 日本測量の父、伊能忠敬は深川黒江町（今日の門前仲町）に居住し、完成12年（1800年）に始めた全国測量旅行では、氏神である当宮を参拝してから出発した。境内には旅立ちの姿を象った銅像が建っている。資料館には、伊能図の複製が展示されている。

*** 辰巳芸者のゆかり** 深川は江戸城より南東（辰巳）に位置する。明暦元年（1655年）頃、八幡宮門前の茶店から始まり、仲町、新地、土橋、佃町へと広がり、一時は吉原をしのぐほど繁盛した。辰巳芸者は「いき」（心意気）を身上とし、羽織姿で男名を用い、寒中でも素足で通した。

Santuario de Tomioka Hachimangu (Fukagawa Hachiman)

Origen: El santuario de Tomioka Hachimangu fue construido en 1627 por Chosei Hoin, un descendiente de Sugawara Michizane. Al principio, se llamaba "Eitaijima Hachimangu". Un día del primer año de Kan'ei, la estatua se le apareció en un sueño y dijo: "Hay un lugar llamado Eitaijima en la provincia de Musashi, que está situado en la zona de Tatsumi del palacio del Shogun. Se encuentra en la provincia de Musashi, en las cercanías del palacio del Shogun. De acuerdo con esta visión, Hoin encontró la flecha en Eitaishima y fundó el Santuario Hachimangu, que más tarde fue rebautizado como "Santuario Tomioka Hachimangu" en 1685 de acuerdo con las instrucciones del Príncipe Shotoku.

Desde entonces, desde los shoguns de Tokugawa hasta la gente común, el santuario ha sido amado como "Hachiman-sama de Fukagawa" y el área . alrededor del Santuario Hachimangu ha prosperado como la ciudad de monzen más próspera de Edo. Los festivales mensuales del 1, 15 y 28 de cada mes están llenos de visitantes.

Festival de Fukagawa Hachiman

El festival del Santuario de Tomioka Hachimangu comenzó en 1642 para celebrar el nacimiento del heredero de Iemitsu.

El festival se celebra principalmente el 15 de agosto y es uno de los tres principales festivales de Edo. (Santuario de Kanda Myojin y Santuario de Sanno Hie).

En particular, se cantó, "Fukagawa de Mikoshi, Kanda de Dashi, y el enorme es Sanno-sama". Los santuarios portátiles de Fukagawa son tres en número: "Hachiman-zukuri, Shinmei-zukuri y Kasuga-zukuri". y fueron dedicados por Bunzaemon Kinokuniya en el período Guenroku.

Fue destruido por el fuego en el Gran Terremoto de Kanto. En 1991, Kiyoshi Sagawa de la Compañía Sagawa Express dedicó la Ichinomiya Mikoshi (la más grande de Japón).

Monumento a los luchadores de sumo Yokozuna (Gran Campeón)

El santuario de Tomioka Hachimangu es el lugar de nacimiento del sumo, que fue aprobado por primera vez por un magistrado del templo de Bakufu en 1684. En el terreno del santuario hay una estatua de un rikishi yokozuna erigida en 1900 por el duodécimo yokozuna, Jinmaku Kyugoro. Cuando un yokozuna es promovido, el santuario es dedicado a él con una ceremonia de inscripción y una ceremonia de entrada en el anillo. También hay un monumento a Ozeki rikishi (Campeón), un monumento a la 50ª victoria consecutiva, y un monumento a la altura del rikishi gigante.

Estatua de bronce de Tadataka Ino, el padre de la agrimensura japonesa, vivió en Fukagawa Kuroe-cho (hoy Monzen-nakacho) y comenzó su viaje de agrimensura a nivel nacional en 1800. En el recinto del santuario, hay una estatua de bronce que representa la partida. Una reproducción de la carta de Ino se exhibe en el museo.

Historia de Tatsumi Geisha Fukagawa se encuentra al sureste (Tatsumi) del Castillo de Edo. Comenzó en una casa de té frente al santuario de Hachiman en 1655, y se extendió a Nakacho, Shinchí, Dobashi y Tsukudacho, y en un momento dado fue más próspera que Yoshiwara. Las geishas de Tatsumi eran conocidas por su "iki" (espíritu), vestidas con haori (haori tradicional japonés), usando nombres de hombres y usando los pies desnudos incluso en tiempo frío.

(ポルトガル語)

Santuário Tomioka Hatimangu (Fukagawa Hatiman)

Origem: O Santuário Tomioka Hatimangu foi construído em 1627 por Tyosei Hoin, descendente de Mitizane Sugawara. No início, chamava-se "Eitaijima Hatimangu". Certo dia, na era Kan'ei 1, a estátua sagrada Ihe apareceu em um sonho e disse: "Há um lugar chamado Eitaijima na província de Mussashi, na área de Tatsumi, próximo ao palácio do Shogun e é lá que eu me encontro. De acordo com esta visão, Hoin encontrou a lança em Eitaijima e fundou o Santuário Hatimangu, que mais tarde em 1685 foi renomeado "Santuário Tomioka Hatimangu", de acordo com as instruções do Príncipe Shōtoku.

Desde então, de Shoguns Tokugawa à população em geral, o santuário tem sido amado como "Fukagawa Hatiman-sama" e a área ao redor do Santuário tem sido considerada como a cidade Monzen (a que antecede o templo) mais próspera de Edo. Os festivais mensais dos dias 1, 15 e 28 ficam repletos de visitantes.

Festival Fukagawa Hatiman

O Festival do Santuário Tomioka Hatimangu começou em 1642 para celebrar o nascimento do herdeiro de Iemitsu.

O principal festival é realizado em 15 de agosto e é considerada um dos três principais festivais de Edo. (Santuário Kanda Myojin e Santuário Sanno Hie). Nessa ocasião, as músicas "Mikoshi Fukagawa, Dashi Kanda, e o enorme é o Sanno-sama" são cantados. Há três santuários portáteis de Fukagawa, são eles: "Hachiman-zukuri, Shinmei-zukuri e Kassuga-zukuri" que foram doados por Bunzaemon Kinokuniya no período de Genroku.

O Mikoshi (andor para transportar o sagrado corpo divino) foi destruído pelo fogo no Grande Terremoto de Kanto. Em 1991, Kiyoshi Sagawa da Sagawa Express Company doou o Itinomiya Mikoshi (o maior do Japão).

Monumento memorial Yokozuna Sumô (Grande Campeão)

O Santuário Tomioka Hatimangu é o local de nascimento do sumô, que foi aprovado pela primeira vez por um magistrado no Templo de Bakufu em 1684. No terreno do santuário há uma estátua de um yokozuna rikishi erguida em 1900 pelo 12º yokozuna, Jinmaku Kyūgorō. Quando um yokozuna é promovido, o santuário dedica a ele uma cerimônia de inscrição e uma cerimônia de entrada em forma de anel. Há também um monumento a Ozeki

rikishi(Campeão), um monumento à 50ª vitória consecutiva, e um monumento ao gigante rikishi.

A estátua de bronze de Tadataka Inô

O pai da topografia japonesa, viveu em Fukagawa Kuroe-tyo (hoje Monzen-nakatyo) e iniciou sua viagem de topografia nacional em 1800. No terreno do santuário, há uma estátua de bronze representando a sua partida. Uma reprodução da carta de Inô está exposta no museu.

A história da casa Tatsumi Gueisha

Fukagawa está localizada a sudeste (Tatsumi) do Castelo de Edo. A casa de chá começou em frente ao Santuário Hatiman em 1655, e se espalhou para Nakatyo, Shinti, Dobashi e Tsukudatyo, e em dado momento foi mais próspera do que a casa Yoshiwara. As gueixas Tatsumi eram conhecidas pelo seu "iki" (espírito), vestidas de haori (veste tradicional japonesa), usando nomes de homens e ficando com os pés descalços mesmo em dias frios.

「双修山養源院心行寺」

- * 1616年、「双修山養源院」の名号で創始された。開基は周防岩國藩主吉川監物の妻養源院。1633年、現在の地に移る。
- * 境内にある「石造地藏菩薩立像」があり、縁結びや願事の成就にご利益がある。他に「基聖 gosei 五世鶴屋南北の墓」等がある。四世鶴屋南北は「東海道四谷怪談」で有名。
- * 1975年に、六角堂を落慶氏、福祿寿を祀る。

Templo Soshuzan Yogen-in Shingyouji

El templo fue fundado en 1616 bajo el nombre de "Soshuzan Yogenin". y se trasladó a su ubicación actual en 1633.

En el recinto del templo, hay una estatua de piedra en pie de Jizo Bosatsu (Jizo Bodhisattva), que se cree que es beneficioso para el matrimonio y el cumplimiento de los deseos. Además, está la tumba de Tsuruya Nanboku V . Tsuruya Nanboku IV es famoso por "Tokaido Yotsuya Kaidan".

En 1975, se completó Rokkakudo y se consagró Fukurokuju allí.

(ポルトガル語)

Templo Sôshuzan Yôguen-in Shingyouji

O templo foi fundado em 1616 com o nome "Sôshuzan Yôguen-in" . Em

1633, mudou-se para a localização atual.

No terreno do templo, há uma estátua de pedra de Jizo Bosatsu (Jizo Bodhisattva), que se acredita ser benéfica para o casamento e a realização de desejos. Além disso, há o túmulo de Tsuruya Nanboku V. Tsuruya Nanboku IV é famosa pela peça teatral "O fantasma de Yotsuya Tôkaidô".

Em 1975 o Rokkakudô foi concluído e começou a devoção a Fukurokuju.

「深川ゑんま堂 真言宗法乗院」

* 寛永6年（1629年）に開山し、1641年に現在の地に移る。当初のご本尊は閻魔大王であった。

* おみくじはハイテク装置

* 御本尊大日如来三尊像の金箔像と地獄極楽絵図に注目のこと。

Fukagawa Enmadou: Secta Shingon, Templo Houjoin

El templo se estableció en 1629 y se trasladó a su ubicación actual en 1641. La deidad principal original era Enma el Grande.

El Omikuji es un dispositivo de alta tecnología.

El templo también es famoso por la estatua de pan de oro de la deidad principal, Dainichi Nyorai Sanzon, y la imagen del infierno y el paraíso.

（ポルトガル語）

Fukagawa Enmadô: Seita Shingon, Templo Houjoin

O templo foi estabelecido em 1629 e mudou-se para o local atual em 1641. A divindade principal original era Enma, o Grande.

O Omikuji da sorte é feito com um dispositivo de tecnologia de ponta.

O templo também é famoso pela estátua folhada a ouro da divindade principal, Dainiti Nyorai Sanzon, e pela imagem do inferno e do paraíso.

「最後に」

この浅草ガイド作成に当たっては、基礎資料として、「東京10000歩ウォーキングー文学と歴史を巡るー24江東区芭蕉記念館・深川コース」（編集：真珠書院、発行：明治書院・籠谷典子編著）や各名所での説明看板等を参考にして取りまとめました。清澄庭園と深川江戸資料館ではスペイン語のパンフレットを入手できます。

元々は、NPO法人イスパニカ文化経済交流協会（NPOイスパJP）が3年前より行っているプログラム「東京をスペイン語で案内する」を通じて、試行錯誤しながら作成したも

のです。翻訳は、翻訳アプリ等も使用しながら、日本語からスペイン語訳を行いました。ポルトガル語訳は、スペイン語訳から翻訳アプリ <https://www.deepl.com/translator> で行いました。ポルトガル語については、サンパウロ在住の五十嵐(松酒)クリスティーナ早苗氏にチェックを依頼しました。会員の皆様のお役に立つものと思います。 桜井悌司

"Para finalizar"

Para criar este guia de Assakusa, tive como materiais básicos o seguinte livro: *"10.000 passos andando pela literatura e história de Tokyo- Roteiro Fukagawa, Memorial de Bashô e 24 distritos de Edo"* (KAGOTANI, Noriko. Meiji Shoin, Editora Shinju Shoin, Tokyo, 2008) e também as anotações das placas explicativas dos locais famosos. Estão disponíveis panfletos em espanhol no Jardim Kiyosumi e no Museu Fukagawa Edo.

Originalmente comecei a criar este guia há três anos quando participava do programa como "Guia de Tokyo em espanhol", uma iniciativa da Associação de intercâmbio econômico e cultural hispânico (Sigla NPO Hispa JP- <https://hispa.jp.org/>) e o criei através de tentativas e erros.

A tradução para a língua espanhola fiz por meio do aplicativo de tradução <https://www.deepl.com/translator>. Utilizei o texto em espanhol para traduzí-lo ao português e para a conferência da minha tradução para a língua portuguesa solicitei a senhora Cristina Sanae Matsuzake Igarashi moradora de São Paulo que o fizesse para mim. Espero que seja útil a todos os Associados.

Teiji Sakurai

モデルコース「芭蕉記念館・深川コース」

最寄り駅 都営地下鉄「森下駅」A7出入口

① 深川発祥の地「深川神明宮」→② 伊東深川屋生の地→③ 財団法人芭蕉記念館→④ 旧「新大橋跡」→⑤ 芭蕉記念館分館「史跡展望園」→⑥ 都旧跡「芭蕉翁古池の跡」→⑦ 正木梅荷神社→⑧ 萬年橋→⑨ 国重文「清洲橋」→⑩ 平賀源内電気実験の地→⑪ 本邦セメント工業発祥の地→⑫ 都名勝「清澄庭園」→⑬ 都旧跡「村田幸海の墓」→⑭ 芭蕉翁「墨直しの碑」→⑮ 度會氏園女之墓→⑯ 道本山靈藏寺→⑰ 国史跡「松平定信の墓」→⑱ 財団法人深川江戸資料館→⑲ 紀伊國屋文左衛門の墓→⑳ 福士幸次郎の墓→㉑ 木遣勢至菩薩坐像→㉒ 橋本濯邦の墓→㉓ 手柄岡持の墓→㉔ 三浦局の墓

㉕ 問宮林蔵蕉翁之墓→㉖ 妙榮山本立院→㉗ 滝沢馬琴誕生の地→㉘ 探茶亭跡→㉙ 元壺綱夫妻の墓→㉚ 小津安二郎生育の地→㉛ 双修山黄源院心行寺→㉜ 深川えんま堂「賢靈山法興院」→㉝ 区立深川一丁目児童遊園（間馬橋跡）→㉞ 都旧跡「向井忠勝の墓」→㉟ 都旧跡「伏見義民の墓」→㊱ 都旧跡「英信勝の墓」→㊲ 都旧跡「親馬月の墓」→㊳ 富岡八幡宮別当「永代寺跡」→㊴ 成田山深川不動堂→㊵ 富岡八幡宮…江東区文化財「橋本力士碑」…伊能忠敬像→都営大江戸線・M東西線「門前仲町駅」